

Skole, opretter en Forskole og ansætter en Lærerinde, og jeg ønsker, at man vil gaa den Vej, det forekommer mig at være den mest praktiske og naturlige Vej. Andenlærerinstitutionen har jeg aldrig haft Sympati med. Andenlærerne ere jo Menneſker, der hurtigst mulig ville beforders, og hvor man har Andenlærerembeder, ville Børnene meget ofte blive Prøveklude for mange umødne Forsøg, idet man risikerer, at de hvert Aar faa en ny Lærer. Men med Hensyn til det Krav, der er stillet til Kommunerne om at opføre flere ny Lærerboliger, vil jeg dog henstille, om det ikke var muligt, at Staten ogsaa her kunde komme Kommunerne i Møde. Man giver jo her hvert Aar meget rundeligt til enhver teknisk Skole, der opføres i en Købstad, indtil en Tredjedel af samtlige Udgifter. Jeg henstiller til den højtærede Minister og til det eventuelle Udvalg, om der ikke var Anledning til, at Statskassen udrede de første Udgifter til Etablering af ny Lærerboliger med indtil en Tredjedel. — Med Hensyn til Lovforslagets § 4 skal jeg kun bemærke, at jeg er enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Lite Valgkreds (S. C. Christensen) i at ønske Religionsundervisningen ombyttet med Undervisning i Bibelhistorie. Dersom den højtærede Minister en Gang vilde ulejlige sig ud i vore Almueskoler og sætte sig en Timestid og høre paa den Maaade, hvorpaa man driver den saakaldte Katekisation med den dogmatiske Religionsundervisning, vil den højtærede Minister forse sig og med mig være enig om, at, er der nogen Vej, ad hvilken man gør den oppoſtende Slægt led og led af Kristendommen, saa er det den Maaade, hvorpaa den bliver forkyndt ved Skoleundervisningen i mange, mange Skoler. Det er Grunden til, at der i den oppoſtende Slægt tit findes en saa lille Agtelse og Respekt for Kristendommen, at man har faaet den meddelt paa en saa forkert Maaade som den, hvorpaa den meddeles i Skolerne. Jeg mener, at den dogmatiske Religionsundervisning rettelig bør henlægges til Konfirmationsundervisningen. Det maa være Kirkens og Præsterens Sag at taage sig af den Sag, og den egentlige historiske Undervisning maa saa være Skolernes Sag. Med Hensyn til de andre Sag, der ere optagne, er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Lite Valgkreds, idet ogsaa jeg ønsker, at Kommunerne stilles mere frit. Jeg ønsker heller ikke, at Naturfag skal indføres som Tvangsfag, men hvis Kommunerne frivillig ville indføre det, lad det saa blive deres Sag. — Med Hensyn til Gymnastikundervisningen paa Landet kunde det maaske synes noget

underligt, at jeg, der i mange Aar som Formand for en større Sytteforening har arbejdet ivrig paa Gymnastiklagens Fremme, siger, at den Gymnastikundervisning, som opføres paa Timetabellerne, og som ogsaa findes optagen her i Lovforslaget, i de fleste af vore Almueskoler er den eneste, stærkeste Humbug. Der staa disse stakkels Børn med Strømpesødder eller Træsko eller tykke Støvler ude paa en Grusplads, trætte af deres Møje og Bøvlær i Skolen, og der staa Læreren tit løvning og dvasst og kommanderer, saa Guderne maa sig forbarme, og disse stakkels Børn, der ikke tør gaa borte, staa saa og gøre nogle underlige Hop og Kunstter, der ikke have den allerfjerneste Betydning for deres aandelige og legemlige Udvikling. Lad os saa hellere henlægge det til en mere voksen Alder. Maa jeg ikke her benytte Lejligheden til at bede den højtærede Minister om at faa oplyst, hvad det er for en Gymnastikundervisning, man egentlig bør drive i Skolerne. Saa vidt mig bekendt har der nu i Gud ved hvor mange Aar, siddet en Kommission og spekuleret over et nyt Gymnastikregulativ. Jeg antager, at disse Mænd allerede ere gaaede i Tjenesten i de mange Aar, de have siddet og spekuleret over, hvilket pædagogisk System der skulde indføres i vor Gymnastikundervisning. Jeg vil efterlyse denne Kommission ved at spørge den højtærede Minister: Hvor er Kommissionen henne, og hvor er dens Arbejde henne? Kan man ikke snart vente at høre et lille Munk fra den Kommission, der har siddet og slidt i saa mange Aar, for det forekommer mig, at det vil være paa høje Tid, at vi faa et andet System at arbejde efter, thi det System, vi nu have, kan jeg godt forstaa, at Lærerne ere fede af, og saa blive Børnene endnu mere fede af det.

Med Hensyn til Haandgerning som tvungent Sag i Skolerne vil jeg henstille til den højtærede Minister og det eventuelle Udvalg, om man ikke kunde føre denne Sag ind paa en mere praktisk Vej, end den nu er inde paa. Det er desværre Ulykken, at Undervisningen i Haandgerning bliver en Undervisning, der saa at sige kun gaar ud paa at lære at brodere, at hækle og filere og hvad alle disse Ting nu hedde. Jeg siger: Den Haandgerning, som betyder noget, og som jeg ønsker, man skal lægge Vægt paa, ja, udelukkende lægge Vægt paa i vore Almueskoler, er den, som er nødvendig for det praktiske Liv. Lad dem lære med Respekt at sige at stoppe deres Strømper, lad dem lære at bøde en Klud paa deres gamle Klæder, naar disse ikke kunne holde længer, at de